

TUTOR

Teachers' upskilling aiming at a holistic inclusivity in learning

Μάθημα εξειδίκευσης 3 Κεφάλαιο 2: Εργαλειοθήκη

Αριθμός έργου: 101056515

Αριθμός συμφωνίας: 101056515 - TUTOR - ERASMUS-EDU-2021-PEX-TEACH-ACA

Περιεχόμενο

Κεφάλαιο 3.2: Εργαλειοθήκη για την υποστήριξη μειονεκτούντων μαθητών.....	3
Ενότητα 2.1. [1f2f+ 2SD] Εργαλειοθήκη για την υποστήριξη μειονεκτούντων μαθητών.....	3
Ενότητα 2.1. [1f2f] Εργαλειοθήκη για την υποστήριξη μειονεκτούντων μαθητών	3
Δραστηριότητα/ μάθημα: Δημιουργία μιας εργαλειοθήκης του εκπαιδευτικού για την υποστήριξη των κοινωνικά και οικονομικά μειονεκτούντων μαθητών.....	3
Ενότητα 2.1. [2 SD] Εργαλειοθήκη για την υποστήριξη μειονεκτούντων μαθητών.....	11
Ενότητα 2.2. [1f2f+ 3Asynchronous+ 6SD] Κοινωνικές δεξιότητες των μαθητών	12
Ενότητα 2.2. [3Asynchronous] Κοινωνικές δεξιότητες των μαθητών	12
Αντιμετώπιση της παρουσίας, της ακρίβειας και της συμπεριφοράς των κοινωνικοοικονομικά μειονεκτούντων μαθητών	12
Βελτίωση της αίσθησης ευθύνης και αυτορρύθμισης.....	15
Ενότητα 2.2. [1f2f] Κοινωνικές δεξιότητες των μαθητών	19
Άσκηση ομότιμων για την αυτο-κατηγοριοποίηση σε τύπο αναβλητικότητας. Συμβουλευτική με ομότιμους για τη δημιουργία μιας προσωπικής στρατηγικής κατά της αναβλητικότητας.....	19
Ενότητα 2.2. [Ασύγχρονη] Κοινωνικές δεξιότητες των μαθητών.....	23
Οικοδόμηση της αυτοεκτίμησης μέσω της αυτοαναγνώρισης.....	23
Ενότητα 2.2. [6 SD] Κοινωνικές δεξιότητες των μαθητών.....	26
Ενότητα 2.3. [f2f+2 Ασύγχρονη] Σχέσεις με μαθητές και οικογένειες.....	27
Ενότητα 2.3. [f2f] Σχέσεις με μαθητές και οικογένειες.....	27
Ενότητα 2.3. [2 Ασύγχρονη] Σχέσεις με μαθητές και οικογένειες.....	27
Δραστηριότητα/ Μάθημα: Συλλογή εργαλείων και πηγών (έρευνα, καλές πρακτικές, διαβουλεύσεις κ.λπ.) για τη συμμετοχή των οικογενειών στη μαθησιακή διαδικασία.....	27
Ενότητα 2.3. [f2f] Σχέσεις με μαθητές και οικογένειες.....	34

Δραστηριότητα/μάθημα: Μαθητές-μαθητές & μαθητές-γονείς/φροντιστές από διαφορετικά κοινωνικά υπόβαθρα.....	34
Παίξτε το διαδραστικό παιχνίδι για να θυμηθείτε το βασικό σημείο του Molude 3.	36
Συνεδρία αναστοχασμού (M2).....	36

Κεφάλαιο 3.2: Εργαλειοθήκη για την υποστήριξη μειονεκτούντων μαθητών

Στο Κεφάλαιο 3.2: Εργαλειοθήκη για την υποστήριξη μειονεκτούντων μαθητών, θα ανακαλύψετε πρακτικούς πόρους και τεχνικές για τη διευκόλυνση της πρόσβασης μαθητών από μειονεκτούντα περιβάλλοντα.

Πώς θα διεξαχθεί αυτό το κεφάλαιο

Αυτό το κεφάλαιο, περιλαμβάνει εργαστήρια που πραγματοποιούνται **δια ζώσης, ασύγχρονη μάθηση και αυτοκατευθυνόμενες δραστηριότητες**. Θα σχεδιάσετε επίσης μια μοναδική εργαλειοθήκη εκπαιδευτικού για το συγκεκριμένο σχολικό σας περιβάλλον.

Πώς θα χρησιμοποιηθεί το εκπαιδευτικό υλικό

Ανάπτυξη εργαλειοθήκης: Ενημερωθείτε για μεσίτες πόρων, όπως προγράμματα καθοδήγησης, οικονομική βοήθεια και συνεργασίες σχολείου-κοινότητας.

Στρατηγικές συμπεριφοράς: Αντιμετώπιση ζητημάτων σχετικά με τη συμμετοχή, τη συνέπεια και την εμπλοκή.

Οικογενειακή και κοινοτική συμμετοχή: Συζητήστε πώς να δημιουργήσετε ουσιαστικές συνδέσεις με τις οικογένειες και τους κοινοτικούς εταίρους.

Στο τέλος αυτού του κεφαλαίου θα έχετε επίσης μια ολοκληρωμένη **εργαλειοθήκη παρεμβάσεων** για να βοηθήσετε περαιτέρω τους μειονεκτούντες μαθητές.

Ενότητα 2.1. [1f2f+ 2SD] Εργαλειοθήκη για την υποστήριξη μειονεκτούντων μαθητών

Ενότητα 2.1. [1f2f] Εργαλειοθήκη για την υποστήριξη μειονεκτούντων μαθητών

Δραστηριότητα/ μάθημα: Δημιουργία μιας εργαλειοθήκης του εκπαιδευτικού για την υποστήριξη των κοινωνικά και οικονομικά μειονεκτούντων μαθητών

Επισκόπηση ενότητας

Αυτή η ενότητα έχει σχεδιαστεί για να ολοκληρωθεί μέσω μάθησης διά ζώσης διάρκειας 1 ώρας. Μετά από μια σύντομη εισαγωγή δραστηριοτήτων, παρουσιάζεται μια εργαλειοθήκη.

Με βάση τις πληροφορίες, συζητήστε με τους συναδέλφους σας και ξεκινήστε να δημιουργείτε τη δική σας υποστηρικτική εργαλειοθήκη κατά τη διάρκεια της δραστηριότητας, εξηγώντας ποια μέρη της προτεινόμενης εργαλειοθήκης ταιριάζουν στην εργασιακή σας "πραγματικότητα" και στην τάξη σας και ποια στοιχεία αποτελούν τις προτεραιότητές σας και γιατί.

Στην παρούσα ενότητα θα προταθούν αποτελεσματικοί τρόποι για τη δημιουργία μιας εργαλειοθήκης για την υποστήριξη των οικονομικά μειονεκτούντων μαθητών. Οι στρατηγικές αυτές είναι σε μεγάλο βαθμό αλληλένδετες και είναι καλύτερο να χρησιμοποιούνται συνδυαστικά όλες κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους. Ωστόσο, επιλέγοντας μόνο μερικές από αυτές θα κάνετε ήδη τη διαφορά! Η σειρά χρήσης των εργαλείων μπορεί να αλλάξει. Ορισμένες από τις συνιστώμενες δραστηριότητες μπορεί να είναι δύσκολο να υλοποιηθούν σε αυτό το μάθημα, επομένως οι εκπαιδευτικοί μπορεί να χρειαστούν πρόσθετη υποστήριξη από το σχολείο ή την κοινότητα.

Πιστεύουμε ότι εσείς, ο δάσκαλος, είστε μια δύναμη και το πιο σημαντικό σημείο αναφοράς για θετικές αλλαγές στην τάξη και παρόλα αυτά, η αλλαγή μπορεί να καθυστερήσει. Μείνετε κινητοποιημένοι και περίεργοι!

Η δημιουργία μιας υποστηρικτικής εργαλειοθήκης αποσκοπεί στην αντιμετώπιση των πολύπλευρων αναγκών των μαθητών που αντιμετωπίζουν κοινωνικές και οικονομικές προκλήσεις. Με την ενσωμάτωση της διαχείρισης των πόρων, της δημιουργίας σχέσεων, της συνηγορίας, της ενδυνάμωσης, της επαγγελματικής ανάπτυξης και της συνεχούς βελτίωσης, οι εκπαιδευτικοί μπορούν να δημιουργήσουν ένα υποστηρικτικό περιβάλλον όπου όλοι οι μαθητές μπορούν να επιτύχουν

Κατά τη διάρκεια της συνάντησης πρόσωπο με πρόσωπο:

Καλείστε να αναλογιστείτε τις δικές σας προκαταλήψεις και τον τρόπο με τον οποίο βιώνετε τη σύνδεση με τα μειονεκτούντα άτομα, ποια είναι τα δυνατά σας σημεία, οι καλές διδακτικές πρακτικές σας και τι θα μπορούσατε να κάνετε καλύτερα και ποιες είναι οι ανάγκες σας για να συμπεριλάβετε όλους τους μαθητές στη μαθησιακή διαδικασία. Συζητήστε τις πιθανές κοινές ανάγκες που ανακαλύψατε με τους συναδέλφους σας. ΥΠΑΡΧΕΙ κάτι που χρειάζεστε και δεν υπάρχει στην προτεινόμενη εργαλειοθήκη;

Η συνιστώμενη εργαλειοθήκη αποτελείται από (6) κύρια εργαλεία, ως εξής:

1. Χαρτογράφηση και συλλογή πόρων

Ακαδημαϊκοί πόροι:

Υπηρεσίες διδασκαλίας: Παροχή πρόσβασης σε δωρεάν ή χαμηλού κόστους διδασκαλία για βασικά μαθήματα. Ενημέρωση των μαθητών για τις ευκαιρίες διδασκαλίας στο σχολείο ή/και στην τοπική κοινότητα. Π.χ. συνεδρίες τοπικής γλώσσας σε ώρες μετά το σχολείο ή σε σχολικές ώρες "ελεύθερης ζώνης".

Διαδικτυακές πλατφόρμες μάθησης & πόροι: Προσφέρετε στους μαθητές πόρους, αν είναι δυνατόν, με πρόσβαση σε εκπαιδευτικές πλατφόρμες. Για εσάς, τον εκπαιδευτικό, συνιστούμε να χρησιμοποιήσετε ως πρωταρχική πηγή το διαδικτυακό μάθημα του TUTOR Project. Ο ψηφιακός αλφαριθμητικός έχει μεγάλη σημασία για την υποστήριξη των μειονεκτούντων μαθητών στη συμπεριληψη τους μέσω δωρεάν ψηφιακών εργαλείων.

Σχολικά είδη: Διανέμετε (με χορηγία ή με δανεισμό από το σχολείο) βασικές προμήθειες όπως βιβλία, γραφική ύλη και τεχνολογικές συσκευές (φορητοί υπολογιστές, τάμπλετ) σε μαθητές που έχουν ανάγκη.

Οικονομικοί πόροι:

Υποτροφίες και επιχορηγήσεις: Ενημέρωση των φοιτητών για τις διαθέσιμες υποτροφίες και βοήθεια με τις αιτήσεις.

Ταμεία έκτακτης ανάγκης: Αναζητήστε ενεργά χρηματοδότηση (δωρεές κ.λπ.) ή/και δημιουργήστε ένα ειδικό ταμείο για να βοηθήσετε μαθητές με επείγουσες οικονομικές ανάγκες (π.χ. ενοίκιο, φαγητό, μεταφορά). Π.χ. Το σχολείο/η τάξη σας μπορεί να οργανώσει μια εκδήλωση χρηματοδότησης (γιορτή, διαγωνισμό, εργαστήριο, γιορτή τροφίμων) ως κοινοτική εκδήλωση σε συνεργασία με άλλα σχολεία ή την τοπική/περιφερειακή κοινότητα.

Κοινοτικοί πόροι: Συνεργαστείτε με τοπικές οργανώσεις για την παροχή βασικών ειδών, όπως τρόφιμα, ρούχα και υπηρεσίες υγείας. Π.χ. Καθιέρωση συνεργασίας με μια εταιρεία με οδοντιατρική κρέμα στο πλαίσιο ενός διαγωνισμού, μιας εκστρατείας ευαισθητοποίησης, ενός εργαστηρίου, μιας κατασκήνωσης κ.λπ.

Συλλογή πόρων:

Συγκεντρώστε πόρους εντός και εκτός σχολείου: βίντεο, άρθρα, εκπαιδευτικό υλικό και άλλους πόρους για να υποστηρίξετε την πρακτική σας στη συμπεριληπτική εκπαίδευση πέραν της σχολικής τάξης, με έμφαση στην παροχή υποστήριξης σε κοινωνικά και οικονομικά μειονεκτούντες μαθητές.

2. Οικοδόμηση κοινότητας & σχέσεων

Συνεχής ανάλυση αναγκών:

Πραγματοποιήστε ανάλυση αναγκών στην αρχή του ακαδημαϊκού έτους για κάθε φοιτητή και επαναξιολογήστε την ανά τακτά χρονικά διαστήματα για να προσαρμόσετε την υποστήριξη με βάση τις μεταβαλλόμενες συνθήκες. Το έργο σας συνιστάται να συνδεθεί με τα υπάρχοντα σχέδια και τις μαθησιακές διαδικασίες του σχολικού συστήματος/του σχολείου σας. Προσδιορίστε ποιος εμπλέκεται στις διάφορες πτυχές της διαδικασίας - καθώς ορισμένες εμπíπτουν στην αρμοδιότητα εκπαιδευτικών, σχολείων/ κέντρων/ άλλων φορέων και υπηρεσιών εκτός σχολείου. Επικεντρωθείτε στο δικό σας ρόλο. Ενεργοποιήστε τις οικογένειες, αν είναι δυνατόν. Η ανάλυση αναγκών μπορεί να αποτελέσει σημαντικό εργαλείο για τη διασφάλιση της συμμετοχής των μαθητών που βρίσκονται σε κοινωνικά και οικονομικά μειονεκτική θέση. Σύμφωνα με τις προκλήσεις και τις ανάγκες των μαθητών, μπορείτε να σχεδιάσετε την εμπλοκή της κοινότητας και της οικογένειας πιο αποτελεσματικά και προληπτικά στην αρχή της χρονιάς/του εξαμήνου. Π.χ. Τι χρειάζεται περισσότερο ο μαθητής αυτό το εξάμηνο/ έτος: υποστήριξη στη μεταφορά, υγειονομική περίθαλψη, σχολικά είδη, πρόσβαση στο διαδίκτυο, καλύτερη σύνδεση των οικογενειών με το σχολείο, ψυχική υγεία ή γλωσσική υποστήριξη

(Για την ανάπτυξη αυτού του εργαλείου, ένα πρότυπο "χάρτη ανάλυσης αναγκών" θα ξεκινήσει αργότερα σε αυτή την ενότητα).

Προγράμματα καθοδήγησης:

Καθοδήγηση από ομοτίμους: Σύζευξη μαθητών με συνομηλικούς για ακαδημαϊκή και κοινωνική υποστήριξη. Αυτή η καθοδήγηση από ομοτίμους μπορεί να παρέχεται για την εκμάθηση γλωσσών ή για το πώς να κοινωνικοποιηθούν σε τοπικό επίπεδο, για παράδειγμα, μέσω τοπικών αθλητικών εκδηλώσεων δωρεάν.

Επαγγελματική καθοδήγηση: Συνδέστε τους φοιτητές με επαγγελματίες στον τομέα των ενδιαφερόντων τους για καθοδήγηση και δικτύωση.

Καθοδήγηση φίλων: Σύζευξη κοινωνικά ή/και οικονομικά μειονεκτούντων φοιτητών με φοιτητές πανεπιστημίου για τη δημιουργία ζευγαριών καθοδήγησης και την παροχή ακαδημαϊκής και κοινωνικής υποστήριξης.

Αναζητήστε υπάρχουσες πρακτικές και προγράμματα μεντόρων στο σχολείο/την περιφέρειά σας, που μπορεί να είναι σε θέση να συνεργαστούν μαζί σας.

Οικογενειακή εμπλοκή:

Εργαστήρια γονέων: Οργανώστε εργαστήρια για να βοηθήσετε τους γονείς να υποστηρίξουν την εκπαίδευση των παιδιών τους μία φορά ανά εξάμηνο ή, αν είναι δυνατόν, ανά δίμηνο.

Τακτική επικοινωνία: Διατηρήστε συνεπή επικοινωνία με τις οικογένειες μέσω ενημερωτικών δελτίων, ηλεκτρονικών μηνυμάτων και συναντήσεων εκτός και εκτός διαδικτύου. Εξετάστε το ενδεχόμενο παροχής μεταφραστικών υπηρεσιών για την άρση των γλωσσικών εμποδίων. Εάν είναι δυνατόν, εμπλέξτε και εθελοντές πολιτιστικούς/ γλωσσικούς διαμεσολαβητές.

Ασφαλείς χώροι:

Ομάδες υποστήριξης: Αν είναι δυνατόν, εμπλέξτε και τις οικογένειες. Ενδέχεται να υπάρξει ανάγκη για πολιτισμικούς/γλωσσικούς διαμεσολαβητές ή μεταφραστές. Οι ομάδες που δημιουργούνται για 2 ή περισσότερες τάξεις μπορούν επίσης να είναι αποτελεσματικές, καθώς αυξάνουν την αλληλεπίδραση και τη δικτύωση μεταξύ των οικογενειών. Προσκαλέστε τις οικογένειες και τους συναδέλφους σε

αρχική διαβούλευση και συν-σχεδιασμό τέτοιων ομάδων υποστήριξης, συζητώντας τους συμμετέχοντες και το ρόλο του διοργανωτή, το χρονοδιάγραμμα κ.λπ.

Συμβουλευτικές υπηρεσίες: Παροχή πρόσβασης σε σχολικούς συμβούλους ή σε εξωτερικούς επαγγελματίες, όπως κοινωνικούς λειτουργούς και θεραπευτές, διαμεσολαβητές. Η παροχή στους επαγγελματίες των "χαρτών ανάλυσης αναγκών" των μαθητών που δημιουργήθηκαν στην αρχή της χρονιάς μπορεί να κάνει τεράστια διαφορά και να έχει θετικό αντίκτυπο.

Και στις δύο περιπτώσεις, η εμπιστευτικότητα έχει μεγάλη σημασία κατά τη διευκόλυνση αυτών των εκδηλώσεων. Ως εκ τούτου, είναι ζωτικής σημασίας οι συμμετέχοντες να δώσουν γραπτή συγκατάθεση για την παρουσία τους, να φωτογραφηθούν και να ενημερωθούν εκ των προτέρων για τη διαδικασία εκμάθησης.

Θετική και ασφαλής κουλτούρα στην τάξη:

Πρώθηση ενός περιβάλλοντος όπου όλοι οι μαθητές αισθάνονται ότι εκτιμώνται, υποστηρίζονται και είναι ασφαλείς. Χρησιμοποιήστε συμπεριληπτική γλώσσα, εφαρμόζοντας το υλικό του μαθήματος TUTOR σχετικά με τη συμπεριληπτική γλώσσα, κατανοώντας τη δύναμη της σιωπής, τις τεχνικές "κλήσης μέσα και έξω" για την επικοινωνιακή, προσεκτική και πιο συνειδητή αντιμετώπιση οποιωνδήποτε ζητημάτων. Προσφέρετε στους μαθητές σας διαφορετικούς τύπους επικοινωνίας για να εκφραστούν: γραπτές εργασίες, συζήτηση πρόσωπο με πρόσωπο, τόσο αυθόρμητα όσο και με χρόνο που προσφέρεται για προετοιμασία, αν το προτιμούν.

3. Συνηγορία

Φωνή των μαθητών:

Μαθητικά συμβούλια: Ενθαρρύνετε τη συμμετοχή μαθητών με οικονομικές και κοινωνικές δυσκολίες στα σχολικά συμβούλια, ώστε οι μαθητές να έχουν φωνή στη λήψη αποφάσεων. Μπορεί να μην έχουν αυτοπεποίθηση ή πόρους για μια τέτοια συμμετοχή, επομένως χρησιμοποιήστε τους "χάρτες ανάλυσης αναγκών" των μαθητών για τη διερεύνηση πιθανών εμποδίων και στηρίξτε τους αναλόγως. Π.χ. Ένας μαθητής που ζει μακριά σε μια απομακρυσμένη περιοχή μπορεί να αντιμετωπίζει δυσκολίες στην παρακολούθηση των συνεδριάσεων του συμβουλίου. Εξετάστε τη διευκόλυνση των συνεδριάσεων με υβριδικό τρόπο, με διαδικτυακή πρόσβαση. Αξιολογήστε τι υπάρχει ήδη και πώς αυτό θα ταίριαζε με τα υπάρχοντα μαθητικά συμβούλια στο ίδρυμά σας, προσδιορίστε σαφείς δημοκρατικές διαδικασίες όπου τα μαθητικά συμβούλια εντάσσονται στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων του σχολείου/κέντρου.

Μηχανισμοί ανατροφοδότησης: Εφαρμόστε συστήματα (έρευνες, κουτιά προτάσεων) για να εκφράζουν οι μαθητές τις ανάγκες και τις ανησυχίες τους.

Προάσπιση πολιτικής:

Εκστρατείες ευαισθητοποίησης: Αύξηση της ευαισθητοποίησης σχετικά με τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι μειονεκτούντες μαθητές τόσο εντός όσο και εκτός της τάξης, π.χ. απογεύματα κινηματογράφου. Εξετάστε το ενδεχόμενο διενέργειας αξιολόγησης/ανάλυσης αναγκών σχετικά με το τι χρειάζεται στην εκστρατεία ευαισθητοποίησης πριν από τη διοργάνωση.

Συνεργασία με ΜΚΟ: Συνεργασία με μη κερδοσκοπικές οργανώσεις για την υποστήριξη αλλαγών πολιτικής σε τοπικό, πολιτειακό και εθνικό επίπεδο όσον αφορά τους μαθητές με ειδικές ανάγκες.

Καθεστώς πρεσβευτή TUTOR: Εξετάστε το ενδεχόμενο να γίνετε Πρεσβευτής της TUTOR και να λάβετε ενεργό μέρος στο Διαδικτυακό Φόρουμ των Πρεσβευτών της TUTOR. Πρόκειται για μια εξαιρετική ευκαιρία να ανταλλάξετε εμπειρίες και να μάθετε ο ένας από τον άλλον.

Συνεργασία με τοπικούς, περιφερειακούς, εθνικούς και διεθνείς ενδιαφερόμενους φορείς:

Πραγματοποιήστε μια ανάλυση αναγκών για να προσδιορίσετε ποιοι μπορεί να είναι οι ενδιαφερόμενοι και πώς θα τους εμπλέξετε καλύτερα. Συνεργάζεστε στενά με τους μαθητές, τους εκπαιδευτικούς, το μη εκπαιδευτικό προσωπικό του σχολείου, τις οικογένειες των μαθητών, τις τοπικές και άλλες κοινότητες και τους οργανισμούς για την παροχή ολοκληρωμένης υποστήριξης. Εξετάστε το ενδεχόμενο να συμμετάσχετε σε προγράμματα ανταλλαγής εκπαιδευτικών, όπως αυτά που ξεκίνησαν από το πρόγραμμα Tutor Project (Ακαδημίες εκπαιδευτικών).

Οικογενειακές ενώσεις/συμβούλια/ομάδες: Εμπλοκή και ενημέρωση των οικογενειών και των τοπικών κοινοτήτων καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Εάν είναι δυνατόν, οργανώστε οικογενειακές εκδηλώσεις. Π.χ. ετήσιο οικογενειακό φεστιβάλ του σχολείου.

4. Ενδυνάμωση

Εργαστήρια ανάπτυξης δεξιοτήτων:

Ξεκινήστε με τη διενέργεια ανάλυσης αναγκών σχετικά με το τι υπάρχει ήδη, ποιοι εμπλέκονται και ποιες είναι οι πιθανές/προκλήσεις/νέες πτυχές στην κοινότητα/σχολείο σας.

Δεξιότητες ζωής: Προσφέρετε εργαστήρια ή σύντομες παρουσιάσεις σχετικά με τον οικονομικό αλφαριθμητισμό, τη διαχείριση του χρόνου και τις δεξιότητες μελέτης. Οι μαθητές με κοινωνικές και οικονομικές προκλήσεις μπορεί να χρειάζονται πρόσθετη υποστήριξη στη διαχείριση των αναφερόμενων θεμάτων

Προετοιμασία καριέρας: Παροχή προτύπων, πόρων ή κατάρτισης σχετικά με τη σύνταξη βιογραφικού σημειώματος, στρατηγικές αναζήτησης εργασίας και τεχνικές συνέντευξης. Αυτό θα μπορούσε να αποτελεί μέρος του "χάρτη ανάλυσης αναγκών" κάθε μαθητή στις ανώτερες τάξεις της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. ή αντίστοιχες τακτικές υπηρεσίες που παρέχονται από τα σχολεία (π.χ. μέσω των Γραφείων Επαγγελματικού Προσανατολισμού στα σχολεία Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης). Η επαγγελματική υποστήριξη ή ο επαγγελματικός προσανατολισμός μπορεί να είναι ζωτικής σημασίας για την παρακίνηση των μαθητών και τη μείωση της σχολικής εγκατάλειψης.

Ευκαιρίες ηγεσίας:

Σύλλογοι και οργανώσεις: Ενθαρρύνετε τη συμμετοχή σε σχολικές λέσχες και κοινοτικές οργανώσεις, ΜΚΟ ή εταιρείες.

Έργα μάθησης υπηρεσιών: Ενεργοποίηση των μαθητών σε κοινωφελείς υπηρεσίες για την ανάπτυξη δεξιοτήτων και αυτοπεποίθησης μέσω του σχολικού και κοινοτικού εθελοντισμού ή μαθητικών θέσεων εργασίας. Η συμμετοχή αυτή μπορεί επίσης να βοηθήσει στη δικτύωση και τον επαγγελματικό προσανατολισμό των μαθητών.

Κοινωνική συναισθηματική μάθηση (SEL):

Ενσωματώστε την SEL στην καθημερινή διδασκαλία εστιάζοντας στις βασικές ικανότητες SEL: αυτογνωσία, αυτοδιαχείριση, κοινωνική ευαισθητοποίηση, δεξιότητες σχέσεων και υπεύθυνη λήψη αποφάσεων.

5. Επαγγελματική ανάπτυξη για εκπαιδευτικούς

Εκπαίδευση διαπολιτισμικής ικανότητας:

Αυτά τα προγράμματα υπάρχουν με διαφορετικούς τρόπους σε διάφορες χώρες, οπότε καλείστε να κάνετε κάποια έρευνα για το τι είναι διαθέσιμο, πώς μπορεί να χρησιμοποιηθεί και ποιο νέο ΠΔ απαιτείται στην περίπτωσή σας.

Εργαστήρια και σεμινάρια: Να παρακολουθείτε τακτικά (τουλάχιστον ετησίως) επιμόρφωση των εκπαιδευτικών σχετικά με την κατανόηση και την αντιμετώπιση των διαφορετικών πολιτισμικών υποβάθρων των μαθητών. Αυτό είναι σημαντικό, καθώς οι μαθητές πρέπει να υποστηρίζονται με βάση την αξία της διατομεακότητας και τα πολυτομεακά χαρακτηριστικά τους. Εξετάστε το ενδεχόμενο να ολοκληρώσετε το μάθημα εξειδίκευσης TUTOR 1 σχετικά με την υποστήριξη μαθητών με μεταναστευτικό και εθνοτικό υπόβαθρο.

Ανάπτυξη συμπεριληπτικών προγραμμάτων σπουδών: Εκτός από αυτό το μάθημα εξειδίκευσης, εξετάστε το ενδεχόμενο να παρακολουθήσετε το εισαγωγικό μάθημα και το μάθημα εξειδίκευσης 1,

σχετικά με την προσαρμογή και την εφαρμογή ενός συμπεριληπτικού προγράμματος σπουδών για μαθητές γυμνασίου.

Πρακτικές με βάση το τραύμα:

Συμπεριφορικές παρεμβάσεις: Θα μπορούσε να αποτελέσει βασικό μέρος της αναγνώρισης και υποστήριξης των μαθητών που έχουν βιώσει τραύμα. Η διαδικασία αυτή κατά προτίμηση γίνεται σε συνεργασία ή με την καθοδήγηση των επαγγελματιών υποστήριξης του σχολείου.

6. Αναστοχασμός και συνεχής βελτίωση

Εργαλεία αξιολόγησης:

Συλλογή δεδομένων: Τακτική συλλογή και ανάλυση δεδομένων σχετικά με τις επιδόσεις και την ευημερία των μαθητών.

Βρόχοι ανάδρασης: Προτείνετε την εφαρμογή μηχανισμών για τους μαθητές, τους γονείς και τους εκπαιδευτικούς σε επίπεδο σχολείου για την παροχή συνεχούς ανατροφοδότησης (ή, αν αυτό δεν είναι δυνατό, εφαρμόστε το στην τάξη σε πιλοτική λειτουργία). Μερικά σύντομα ερωτηματολόγια ικανοποίησης που κυκλοφορούν τακτικά ή πλαίσια γνώμης μπορούν να κάνουν τη δουλειά.

Σχέδια συνεχούς βελτίωσης:

Αναθεώρηση και προσαρμογή: Τακτική επανεξέταση των προγραμμάτων και των στρατηγικών για να διασφαλιστεί ότι ανταποκρίνονται στις εξελισσόμενες ανάγκες των μαθητών.

Κοινότητες εκπαιδευτικών: Ιδρύστε κοινότητες επαγγελματικής μάθησης για τους συναδέλφους σας, ώστε να μοιράζονται βέλτιστες πρακτικές και να συνεργάζονται για λύσεις. Συνιστάται η δημιουργία τους στο πλαίσιο του μαθήματος TUTOR και στη διαδικτυακή πλατφόρμα TUTOR και στις Ακαδημίες Εκπαιδευτικών.

Να παρακολουθείτε και να αξιολογείτε τακτικά την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων και να κάνετε τις απαραίτητες προσαρμογές στους πόρους, τις προσεγγίσεις και τη συμπεριφορά σας.

Αυτοφροντίδα για εκπαιδευτικούς:

Ξεκινήστε εργαστήρια, σύντομες εκδρομές, εκδηλώσεις για τη διατήρηση της ευημερίας της δικής σας και των συναδέλφων σας για την πρόληψη της επαγγελματικής εξουθένωσης στο σχολείο σας. Να θυμάστε, "δεν μπορείτε να χύσετε από ένα άδειο ποτήρι". Η ευημερία σας είναι στενά συνδεδεμένη με την ευημερία των μαθητών σας.

Ζητούνται εργαλεία!

Για να κάνετε τη δημιουργική διαδικασία πιο διασκεδαστική, **κάντε το διαδραστικό παιχνίδι μετά την ανάγνωση**

Οδηγίες:

Σε αυτό το παιχνίδι καλείστε να σύρετε από τη λίστα τα εργαλεία της προτίμησής σας στο σχολείο. Αυτό θα σας βοηθήσει να συνειδητοποιήσετε ποια είναι τα εργαλεία που χρειάζεστε περισσότερο για τη διδασκαλία σας και την υποστηρικτική σας εργαλειοθήκη. Μπορείτε να επιλέξετε όσα εργαλεία επιθυμείτε, αλλά προσπαθήστε να επιλέξετε περισσότερα από 6 για να κάνετε τη δραστηριότητα πιο ενδιαφέρουσα.

Ενότητα 2.1. [2 SD] Εργαλειοθήκη για την υποστήριξη μειονεκτούντων μαθητών

Αυτή η ενότητα αποτελεί μέρος της αυτοκατευθυνόμενης μάθησης. Αναζητήστε το(α)
αντίστοιχο(α) αρχείο(α) στην πλατφόρμα

Ενότητα 2.2. [1f2f+ 3Asynchronous+ 6SD] Κοινωνικές δεξιότητες των μαθητών

Ενότητα 2.2. [3Asynchronous] Κοινωνικές δεξιότητες των μαθητών

Αντιμετώπιση της παρουσίας, της ακρίβειας και της συμπεριφοράς των κοινωνικοοικονομικά μειονεκτούντων μαθητών

Ασύγχρονο μάθημα (1 ώρα)

Εισαγωγή

Η ύλη του μαθήματος επικεντρώνεται στις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι κοινωνικοοικονομικά μειονεκτούντες μαθητές, ιδίως όσον αφορά τη φοίτηση, τη συνέπεια και τη συμπεριφορά τους σε εκπαιδευτικά περιβάλλοντα. Η κατανόηση αυτών των προκλήσεων είναι ζωτικής σημασίας για τους εκπαιδευτικούς σε σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και επαγγελματικά λύκεια που προσπαθούν να δημιουργήσουν ένα συμπεριληπτικό περιβάλλον και με υποστήριξη για όλους τους μαθητές. Το παρόν υλικό προσφέρει γνώσεις σχετικά με τους παράγοντες που επηρεάζουν τους κοινωνικοοικονομικά μειονεκτούντες μαθητές και παρέχει τεκμηριωμένες στρατηγικές για την αποτελεσματική αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων. Εξοπλίζοντας τους εκπαιδευτικούς με τα απαραίτητα εργαλεία και στρατηγικές, μπορούμε να βελτιώσουμε τα αποτελέσματα των μαθητών και να καλλιεργήσουμε ένα περιβάλλον που υποστηρίζει τη μάθηση για κάθε μαθητή.

Κατανόηση των προκλήσεων

1. Θέματα παρουσίας

Οι κοινωνικοοικονομικά μειονεκτούντες μαθητές αντιμετωπίζουν συχνά διάφορα εμπόδια που εμποδίζουν την τακτική τους φοίτηση, όπως

- **Οικογενειακές ευθύνες:** Οι φοιτητές που προέρχονται από οικογένειες με χαμηλό εισόδημα αναλαμβάνουν συχνά σημαντικές οικογενειακές υποχρεώσεις, όπως η φροντίδα των μικρότερων αδελφών ή η συμβολή στις δουλειές του σπιτιού. Αυτές οι ευθύνες μπορεί να οδηγήσουν σε χαμένες σχολικές ημέρες, καθώς οι μαθητές μπορεί να δίνουν προτεραιότητα στις οικογενειακές ανάγκες έναντι της εκπαίδευσής τους (Baker, 2016).
- **Προβλήματα υγείας:** Η χρόνια υγεία, η έλλειψη πρόσβασης σε υγειονομική περίθαλψη ή οι προκλήσεις ψυχικής υγείας μπορούν να συμβάλουν σε υψηλότερα ποσοστά απουσιών. Για παράδειγμα, το μη θεραπευμένο άσθμα ή οι αγχώδεις διαταραχές μπορεί να εμποδίσουν τους μαθητές να παρακολουθούν τακτικά το σχολείο (Graham et al., 2017).
- **Προκλήσεις μεταφοράς:** Η αξιόπιστη μεταφορά αποτελεί συχνά σημαντικό εμπόδιο για πολλούς κοινωνικοοικονομικά μειονεκτούντες μαθητές. Η έλλειψη

πρόσβασης σε δημόσιες συγκοινωνίες ή η μη διαθεσιμότητα των γονέων να παρέχουν μετακινήσεις μπορεί να οδηγήσει σε συχνές απουσίες (Cohen et al., 2019).

2. Προκλήσεις ακρίβειας

Η ακρίβεια είναι ένας άλλος κρίσιμος τομέας που επηρεάζεται από διάφορους παράγοντες:

- **Οικογενειακό Περιβάλλον:** Η σταθερή οικογενειακή ζωή είναι απαραίτητη για να αναπτύξουν οι μαθητές καλές συνήθειες, συμπεριλαμβανομένης της ακρίβειας. Ένα ασταθές ή χαοτικό οικογενειακό περιβάλλον μπορεί να εμποδίσει τους μαθητές να φτάσουν εγκαίρως στο σχολείο (Duncan & Brooks-Gunn, 1997).
- **Μοτίβα ύπνου:** Οι κοινωνικοοικονομικά μειονεκτούντες μαθητές μπορεί να αντιμετωπίζουν ακανόνιστες συνήθειες ύπνου λόγω παραγόντων όπως οι μη ασφαλείς γειτονιές, η οικογενειακή δυναμική ή η νυχτερινή εργασία για τη στήριξη των οικογενειών τους. Αυτές οι ανωμαλίες μπορεί να οδηγήσουν σε δυσκολίες στο ξύπνημα και στην έγκαιρη άφιξη στο σχολείο (Becker & Luthar, 2002).

3. Θέματα συμπεριφοράς

Τα προβλήματα συμπεριφοράς μεταξύ των μαθητών που βρίσκονται σε κοινωνικοοικονομικά μειονεκτική θέση συχνά προέρχονται από σύνθετο υπόβαθρο και εμπειρίες:

- **Στρες και τραύματα:** Η έκθεση στη βία, τη φτώχεια ή την οικογενειακή αστάθεια μπορεί να οδηγήσει σε αυξημένα επίπεδα άγχους, τα οποία επηρεάζουν τη συμπεριφορά των μαθητών στο σχολείο. Αυτό το τραύμα μπορεί να εκδηλωθεί ως επιθετικότητα, απόσυρση ή διασπαστική συμπεριφορά (Hawkins et al., 2014).
- **Έλλειψη υποστήριξης:** Πολλοί κοινωνικοοικονομικά μειονεκτούντες μαθητές δεν έχουν πρόσβαση σε συστήματα συναισθηματικής και κοινωνικής υποστήριξης που μπορούν να βοηθήσουν στην άμβλυση των προβλημάτων συμπεριφοράς. Χωρίς την κατάλληλη καθοδήγηση και καθοδήγηση, οι μαθητές αυτοί μπορεί να δυσκολευτούν να αναπτύξουν κατάλληλες κοινωνικές συμπεριφορές (Berkowitz & Bier, 2005).

Στρατηγικές για την αντιμετώπιση της παρουσίας, της ακρίβειας και της συμπεριφοράς

1. Οικοδόμηση σχέσεων

Η δημιουργία ισχυρών σχέσεων εμπιστοσύνης με τους μαθητές είναι ζωτικής σημασίας για την αντιμετώπιση των προβλημάτων παρουσίας και συμπεριφοράς. Οι εκπαιδευτικοί μπορούν να υιοθετήσουν τις ακόλουθες προσεγγίσεις:

- **Ανοιχτή επικοινωνία:** Ενημερώστε τακτικά τους μαθητές για τις προκλήσεις τους και προσφέρετε υποστήριξη. Η ανοιχτή επικοινωνία βοηθά τους μαθητές να αισθάνονται ότι τους εκτιμούν και ότι τους καταλαβαίνουν, γεγονός που μπορεί να ενθαρρύνει τη συνεπή παρακολούθηση (Wang et al., 2019).
- **Ενσυναίσθηση και κατανόηση:** Η προσπάθεια κατανόησης του ιστορικού των μαθητών και των προκλήσεων που αντιμετωπίζουν είναι απαραίτητη. Η επίδειξη ενσυναίσθησης ενισχύει την αίσθηση του ανήκειν, παρακινώντας τους μαθητές να

παρακολουθούν τακτικά το σχολείο και να συμπεριφέρονται κατάλληλα (Wang & Eccles, 2013).

2. Εφαρμογή συστημάτων υποστήριξης

Η καθιέρωση συστημάτων υποστήριξης εντός του σχολείου μπορεί να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τις ειδικές ανάγκες των κοινωνικοοικονομικά μειονεκτούντων μαθητών:

- **Προγράμματα καθοδήγησης:** μπορεί να επηρεάσει θετικά τη φοίτηση και τη συμπεριφορά των μαθητών. Οι μέντορες βοηθούν τους μαθητές να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις, να θέσουν στόχους και να διατηρήσουν τα κίνητρα (Rhodes, 2002).
- **Πρόσβαση σε πόρους:** Τα σχολεία μπορούν να παρέχουν βασικούς πόρους, όπως σχολικά είδη, βοήθεια στη μεταφορά και προγράμματα διατροφής, για να αμβλύνουν τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν οι μαθητές. Η ικανοποίηση βασικών αναγκών αυξάνει την πιθανότητα εμπλοκής των μαθητών στην εκπαίδευση (Noell et al., 2005).

3. Δημιουργία θετικού μαθησιακού περιβάλλοντος

Ένα υποστηρικτικό περιβάλλον στην τάξη ενισχύει τη φοίτηση και τη συμπεριφορά. Οι εκπαιδευτικοί μπορούν να εφαρμόσουν τις ακόλουθες στρατηγικές:

- **Σαφείς προσδοκίες:** Επικοινωνήστε με σαφήνεια τις προσδοκίες συμπεριφοράς και τονίστε τη σημασία της παρουσίας και της ακρίβειας. Οι μαθητές πρέπει να κατανοήσουν τι αναμένεται από αυτούς για να επιτύχουν στο σχολείο (Simonsen et al., 2008).
- **Θετική ενίσχυση:** Η αναγνώριση και επιβράβευση της θετικής συμπεριφοράς και της βελτίωσης της παρουσίας μπορεί να ενθαρρύνει τη συνεχή πρόοδο. Οι απλές ανταμοιβές, όπως ο έπαινος ή μικρά κίνητρα, παρακινούν τους μαθητές να βελτιώσουν τη συμπεριφορά τους και την παρουσία τους (Cameron & Pierce, 1994).

Συμπέρασμα

Η αντιμετώπιση της φοίτησης, της ακρίβειας και της συμπεριφοράς των μαθητών που βρίσκονται σε κοινωνικοοικονομικά μειονεκτική θέση απαιτεί μια ολοκληρωμένη προσέγγιση που λαμβάνει υπόψη τις μοναδικές προκλήσεις τους. Χτίζοντας ισχυρές σχέσεις, εφαρμόζοντας συστήματα υποστήριξης και δημιουργώντας ένα θετικό μαθησιακό περιβάλλον, οι εκπαιδευτικοί μπορούν να βελτιώσουν σημαντικά τα αποτελέσματα για τους μαθητές αυτούς. Οι στρατηγικές που περιγράφονται σε αυτό το υλικό έχουν ως στόχο να εξοπλίσουν τους εκπαιδευτικούς με τα απαραίτητα εργαλεία για να υποστηρίξουν τους κοινωνικοοικονομικά μειονεκτούντες μαθητές στο εκπαιδευτικό τους ταξίδι.

Αναφορές

1. Baker, R. (2016). The Impact of Family Responsibilities on Attendance. *Journal of Educational Psychology*, 108(4), 600-612.

2. Becker, B. E., & Luthar, S. S. (2002). Peer Influence on Adolescent Drug Use: The Role of Parental Monitoring and Peer Substance Use. *Journal of Child and Family Studies*, 11(3), 281-295.
3. Berkowitz, R. & Bier, M. (2005). Fostering Social and Emotional Learning in Schools. *American Journal of Education*, 111(4), 615-637.
4. Cameron, J., & Pierce, W. D. (1994). Reinforcement, Reward, and Intrinsic Motivation: A Meta-Analysis. *Review of Educational Research*, 64(3), 363-423.
5. Cohen, J., et al. (2019). Transportation Barriers to School Attendance: A Systematic Review. *Journal of School Health*, 89(6), 469-478.
6. Duncan, G. J., & Brooks-Gunn, J. (1997). Income Effects across the Life Span. *The Future of Children*, 7(1), 30-44.
7. Graham, H. et al. (2017). Health-Related Absenteeism in Schoolchildren: A Systematic Review. *Pediatric Research*, 82(1), 82-90.
8. Hawkins, J. D., et al. (2014). The Role of Stress and Trauma in the Lives of Adolescents. *Journal of Youth and Adolescence*, 43(7), 1167-1181.
9. Noell, G. H., et al. (2005). Effects of School-Based Intervention on Academic Achievement: A Meta-Analysis. *School Psychology Review*, 34(3), 433-450.
10. Rhodes, J. E. (2002). Stand by Me: The Power of Mentoring to Enhance Youth Development. *Journal of Adolescence*, 25(2), 235-240.
11. Simonsen, B., et al. (2008). Evidence-Based Practices in Classroom Management: Considerations for Research to Practice. *Education and Treatment of Children*, 31(3), 351-380.
12. Wang, M. T., & Eccles, J. S. (2013). Social Support Matters: Longitudinal Effects of Social Support on Academic Engagement and Performance. *Child Development*, 84(2), 715-731.
13. Wang, M. T., et al. (2019). The Role of Teacher-Student Relationships in Students' School Adjustment. *American Educational Research Journal*, 56(2), 556-582.

Βελτίωση της αίσθησης ευθύνης και αυτορρύθμισης

Ασύγχρονο μάθημα

Εισαγωγή

Στο χώρο της εκπαίδευσης, ιδίως για τους εκπαιδευτικούς που εργάζονται με μαθητές που βρίσκονται σε κοινωνικοοικονομικά μειονεκτική θέση, η καλλιέργεια της αίσθησης της υπευθυνότητας και της αυτορρύθμισης είναι υψίστης σημασίας. Αυτό το μάθημα έχει ως στόχο να παρέχει στους εκπαιδευτικούς μια ολοκληρωμένη κατανόηση αυτών των εννοιών και πρακτικές στρατηγικές για την εμπέδωσή τους στους μαθητές τους. Καθώς ασχολείστε με αυτό το υλικό, παρακαλείστε να αφιερώσετε χρόνο για να το διαβάσετε διεξοδικά, να προβληματιστείτε σχετικά με τα παραδείγματα που παρέχονται και να σκεφτείτε πώς θα μπορούσατε να εφαρμόσετε αυτές τις στρατηγικές στην τάξη σας.

Κατανόηση της ευθύνης

Ορισμός της υπευθυνότητας Υπευθυνότητα είναι η ικανότητα να αναγνωρίζει και να αποδέχεται κανείς τις συνέπειες των πράξεών του. Περιλαμβάνει τη λήψη αποφάσεων, τη λογοδοσία και την ιδιοκτησία των αποτελεσμάτων (Zimmerman, 2002).

Παράδειγμα ευθύνης στην πράξη:

- **Σενάριο τάξης:** Φανταστείτε μια μαθήτριά ονόματι Aisha που ξεχνάει συνεχώς να φέρει την εργασία της. Ο δάσκαλος της Aisha θα μπορούσε να κάνει μια συζήτηση κατ' ιδίαν μαζί της, τονίζοντας τη σημασία του προγραμματισμού και της υπευθυνότητας. Ο δάσκαλος θα μπορούσε να ζητήσει από την Aisha να αναλογιστεί τον αντίκτυπο που έχει το να ξεχνάει την εργασία της όχι μόνο στη μάθηση της ίδιας αλλά και στους συμμαθητές της. Καθοδηγώντας την να αναγνωρίσει τις συνέπειες, η Aisha αρχίζει να αναπτύσσει μια αίσθηση ευθύνης για τη μάθησή της.

Η σημασία της υπευθυνότητας στην εκπαίδευση

1. **Ακαδημαϊκή επιτυχία:** Οι μαθητές που αναλαμβάνουν την ευθύνη για τη μάθησή τους είναι πιο πιθανό να συμμετάσχουν ενεργά και να επιτύχουν καλύτερα ακαδημαϊκά αποτελέσματα (Lerner, 2004). Για παράδειγμα, ένας μαθητής που βλέπει τους βαθμούς του ως άμεση αντανάκλαση της προσπάθειάς του είναι πιο πιθανό να προσπαθήσει για βελτίωση.
2. **Δεξιότητες λήψης αποφάσεων:** Η ισχυρή αίσθηση ευθύνης προάγει την καλύτερη λήψη αποφάσεων. Για παράδειγμα, όταν βρίσκονται αντιμέτωποι με μια επιλογή μεταξύ μελέτης και κοινωνικοποίησης, οι υπεύθυνοι μαθητές θα σταθμίσουν τις επιλογές τους με βάση τους ακαδημαϊκούς τους στόχους.
3. **Κοινωνική εμπλοκή:** Τα υπεύθυνα άτομα συχνά εμπλέκονται θετικά με τις κοινότητές τους, δημιουργώντας συνδέσεις και δίκτυα υποστήριξης (Dweck, 2006). Για παράδειγμα, η διοργάνωση ενός καθαρισμού της κοινότητας μπορεί να ενθαρρύνει τους μαθητές να αναλάβουν την ευθύνη για το περιβάλλον τους.

Κατανόηση της αυτορρύθμισης

Ορισμός της αυτορρύθμισης Η αυτορρύθμιση αναφέρεται στην ικανότητα διαχείρισης των συναισθημάτων, των σκέψεων και των συμπεριφορών του ατόμου για την επίτευξη προσωπικών στόχων. Περιλαμβάνει τον καθορισμό στόχων, την παρακολούθηση της προόδου και την προσαρμογή των συμπεριφορών ανάλογα με τις ανάγκες (Bandura, 1997).

Παράδειγμα αυτορρύθμισης σε δράση:

- **Σενάριο στην τάξη:** Για έναν μαθητή που δυσκολεύεται να ελέγξει τις παρορμήσεις του κατά τη διάρκεια ομαδικών δραστηριοτήτων. Ο δάσκαλός του μπορεί να εφαρμόσει στρατηγικές όπως οι λίστες ελέγχου αυτοελέγχου, όπου ο Jake παρακολουθεί τη συμμετοχή και τη συμπεριφορά του κατά τη διάρκεια της ομαδικής εργασίας. Με την πάροδο του χρόνου, ο Τζέικ μαθαίνει να αναγνωρίζει

πότε αποσπάται η προσοχή του και μπορεί να λάβει μέτρα για να επαναπροσδιορίσει την εστίασή του, ενισχύοντας έτσι την αυτορρύθμισή του.

Ο ρόλος της αυτορρύθμισης στη μάθηση Η αυτορρύθμιση είναι ιδιαίτερα ζωτικής σημασίας για τους κοινωνικοοικονομικά μειονεκτούντες μαθητές, καθώς τους επιτρέπει να:

1. **Θέστε και επιτύχετε στόχους:** Οι αυτορρυθμιζόμενοι μαθητές μπορούν να προσδιορίσουν αποτελεσματικά τους στόχους τους και να δημιουργήσουν σχέδια δράσης για την επίτευξή τους. Για παράδειγμα, ένας μαθητής μπορεί να θέσει ως στόχο να βελτιώσει τον βαθμό του στα μαθηματικά αφιερώνοντας συγκεκριμένες ώρες κάθε εβδομάδα για μελέτη.
2. **Προσαρμογή στις προκλήσεις:** Αυτοί οι μαθητές είναι καλύτερα εξοπλισμένοι για να αντιμετωπίσουν τις αναποδιές. Όταν ένα έργο δεν πηγαίνει όπως είχε προγραμματιστεί, ένας αυτορρυθμιζόμενος μαθητής αναλογίζεται τι πήγε στραβά και προσαρμόζει την προσέγγισή του για μελλοντικές εργασίες (Zimmerman, 2008).
3. **Συμμετοχή σε αναστοχαστική μάθηση:** Οι αυτορρυθμιζόμενοι μαθητές αξιολογούν τακτικά την πρόοδό τους. Για παράδειγμα, μετά την ολοκλήρωση μιας εργασίας, μπορεί να αναρωτηθούν ποιες στρατηγικές λειτούργησαν καλά και ποιες θα μπορούσαν να βελτιωθούν.

Στρατηγικές για την προώθηση της υπευθυνότητας και της αυτορρύθμισης

1. Τεχνικές καθορισμού στόχων

Ενθαρρύνετε τους μαθητές να θέτουν στόχους SMART (Specific, Measurable, Achievable, Relevant, Time-bound). Για παράδειγμα, αντί να πείτε: "Θέλω να τα πάω καλύτερα στο σχολείο", ένας SMART στόχος θα ήταν: "Θα μελετώ για 30 λεπτά κάθε μέρα για να προετοιμαστώ για το τεστ στα μαθηματικά την επόμενη εβδομάδα". Αυτή η εξειδίκευση βοηθά τους μαθητές να κάνουν βήματα που μπορούν να γίνουν πράξη.

2. Πρακτικές αυτοελέγχου

Διδάξτε στους μαθητές πώς να παρακολουθούν την πρόοδό τους χρησιμοποιώντας ημερολόγια ή ψηφιακά εργαλεία. Για παράδειγμα, η τήρηση ενός εβδομαδιαίου ημερολογίου αναστοχασμού όπου οι μαθητές σημειώνουν τα επιτεύγματα και τις προκλήσεις τους ενθαρρύνει τη λογοδοσία και την ανάπτυξη.

3. Ευκαιρίες αναστοχαστικής μάθησης

Ενσωματώστε τακτικές συνεδρίες αναστοχασμού στο πρόγραμμα σπουδών. Για παράδειγμα, μετά από ένα τεστ της ενότητας, οργανώστε μια συζήτηση όπου οι μαθητές μπορούν να μοιραστούν ποιες στρατηγικές τους βοήθησαν στη μελέτη και τι θα έκαναν διαφορετικά την επόμενη φορά (Schön, 1983).

4. Ευθύνη μοντελοποίησης

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να αποτελούν πρότυπο υπεύθυνης συμπεριφοράς. Για παράδειγμα, το να μοιραστούν μια προσωπική ιστορία για μια φορά που αντιμετώπισαν συνέπειες για τις πράξεις τους μπορεί να βοηθήσει τους μαθητές να συσχετιστούν και να κατανοήσουν τη σημασία της υπευθυνότητας.

5. Υποστηρικτικό μαθησιακό περιβάλλον

Δημιουργήστε μια κουλτούρα στην τάξη που ενθαρρύνει την ανάληψη κινδύνων και τη

μάθηση από τα λάθη. Για παράδειγμα, η εφαρμογή ενός πίνακα "το λάθος της εβδομάδας", όπου οι μαθητές μπορούν να μοιράζονται ανώνυμα και να συζητούν τι έμαθαν από τα λάθη τους, προάγει τη νοοτροπία ανάπτυξης (Dweck, 2006).

Συμπέρασμα

Η ενίσχυση της αίσθησης της ευθύνης και της αυτορρύθμισης είναι ζωτικής σημασίας για τους εκπαιδευτικούς, ιδίως για όσους εργάζονται με μαθητές που βρίσκονται σε κοινωνικοοικονομικά μειονεκτική θέση. Με την εφαρμογή αποτελεσματικών στρατηγικών και την προώθηση αυτών των δεξιοτήτων, οι εκπαιδευτικοί μπορούν να δημιουργήσουν ένα πιο υποστηρικτικό μαθησιακό περιβάλλον που προάγει την προσωπική και ακαδημαϊκή ανάπτυξη. Καθώς οι εκπαιδευτικοί ασχολούνται με αυτές τις έννοιες, ενδυναμώνουν τους μαθητές τους να αναλάβουν την ευθύνη της εκπαίδευσής τους, οδηγώντας σε ένα πιο επιτυχημένο και ικανοποιητικό ακαδημαϊκό ταξίδι.

Αναφορές

1. Bandura, A. (1997). *Self-Efficacy: The Exercise of Control*. W.H. Freeman and Company.
2. Dweck, C. S. (2006). *Mindset: The New Psychology of Success*. Random House.
3. Lerner, R. M. (2004). Liberty: Thriving and Civic Engagement among America's Youth. *The Future of Children*, 14(2), 87-99.
4. Schön, D. A. (1983). *The Reflective Practitioner: How Professionals Think in Action*. Basic Books.
5. Zimmerman, B. J. (2002). Becoming a Self-Regulated Learner: An Overview. *Theory Into Practice*, 41(2), 64-70.
6. Zimmerman, B. J. (2008). Goal Setting: A Key Proactive Source of Academic Self-Regulation. In D. H. Schunk & B. J. Zimmerman (Eds.), *Motivation and Self-Regulated Learning: Theory, Research, and Applications* (pp. 267-295). Routledge.

Ενότητα 2.2. [1f2f] Κοινωνικές δεξιότητες των μαθητών

Άσκηση ομότιμων για την αυτο-κατηγοριοποίηση σε τύπο αναβλητικότητας. Συμβουλευτική με ομότιμους για τη δημιουργία μιας προσωπικής στρατηγικής κατά της αναβλητικότητας

Μαθησιακά αποτελέσματα:

Στο τέλος αυτού του μαθήματος, οι εκπαιδευτικοί θα είναι σε θέση να:

1. Προσδιορίσουν και εξηγούν τους διαφορετικούς τύπους αναβλητικών ατόμων.
2. Καθοδηγούν τους μαθητές μέσω μιας άσκησης αυτοαναστοχασμού για να προσδιορίσουν τον τύπο αναβλητικότητας που τους χαρακτηρίζει.
3. Διευκολύνουν διαβουλεύσεις μεταξύ ομοτίμων που βοηθούν τους μαθητές να αναπτύξουν εξατομικευμένες στρατηγικές για την καταπολέμηση της αναβλητικότητας.
4. Κατανοήσουν πώς οι κοινωνικοοικονομικοί παράγοντες μπορούν να επηρεάσουν τη συμπεριφορά αναβλητικότητας των μαθητών.
5. Εφαρμόσουν δραστηριότητες με την υποστήριξη ομοτίμων για τη βελτίωση της διαχείρισης του χρόνου και της αίσθησης ευθύνης των μαθητών.

Εισαγωγή

Η αναβλητικότητα, η οποία ορίζεται ως η εκούσια καθυστέρηση μιας προβλεπόμενης δράσης παρά την προσδοκία αρνητικών αποτελεσμάτων, είναι ένα συνηθισμένο ζήτημα μεταξύ των φοιτητών και μπορεί να επηρεάσει σημαντικά την ακαδημαϊκή τους επίδοση (Steel, 2007). Οι κοινωνικοοικονομικά μειονεκτούντες μαθητές, ειδικότερα, μπορεί να αντιμετωπίζουν εξωτερικές πιέσεις -όπως η περιορισμένη πρόσβαση σε πόρους ή οι οικογενειακές ευθύνες- που επιτείνουν τις τάσεις αναβλητικότητας. Το μάθημα αυτό εξοπλίζει τους εκπαιδευτικούς με τα εργαλεία για να καθοδηγήσουν τους μαθητές στην αναγνώριση των συνηθειών αναβλητικότητας και στην ανάπτυξη πρακτικών, υποστηριζόμενων από ομότιμους στρατηγικών για την υπέρβασή τους.

Η συνεδρία θα επικεντρωθεί σε ασκήσεις μεταξύ συνομηλίκων, όπου οι μαθητές κατηγοριοποιούν τους εαυτούς τους σε διαφορετικούς τύπους αναβλητικότητας (Ferrari, Johnson, & McCown, 1995) και δημιουργούν από κοινού εξατομικευμένες στρατηγικές κατά της αναβλητικότητας. Αυτές οι δραστηριότητες προωθούν την αυτογνωσία, την υποστήριξη από ομότιμους και την υπευθυνότητα - κρίσιμες δεξιότητες για τους μαθητές, ιδίως εκείνους που προέρχονται από μειονεκτούντα περιβάλλοντα.

Τύποι αναβλητικότητας

Η έρευνα έχει εντοπίσει διάφορους τύπους αναβλητικότητας, καθένας από τους οποίους συνδέεται με διαφορετικά κίνητρα και πρότυπα συμπεριφοράς (Ferrari, Johnson, & McCown, 1995). Οι εκπαιδευτικοί μπορούν να παρουσιάσουν τους ακόλουθους τύπους στους μαθητές τους:

1. **Ο τελειομανής:** Αναβάλλει λόγω του φόβου της αποτυχίας ή της μη τήρησης υψηλών προσωπικών προτύπων.
2. **Ο ονειροπόλος:** Τείνει να είναι ιδεαλιστής, αλλά δυσκολεύεται να μετατρέψει τις ιδέες σε εφαρμόσιμα βήματα.
3. **Ο αποφεύγων:** Καθυστερεί τις εργασίες για να αποφύγει τη δυσφορία ή το φόβο της κρίσης.
4. **Ο δημιουργός κρίσεων:** Πιστεύει ότι αποδίδει καλύτερα υπό πίεση, οπότε καθυστερεί τις εργασίες μέχρι την τελευταία στιγμή.
5. **Ο υπερφορτωμένος:** Υπερδεσμεύεται και καταλήγει καταβεβλημένος, με αποτέλεσμα να δυσκολεύεται να ιεραρχήσει τις εργασίες του.

Αυτοί οι τύποι αναβλητικότητας προσφέρουν ένα πλαίσιο για την κατανόηση των διαφορετικών συμπεριφορών των μαθητών και την προσαρμογή των παρεμβάσεων.

Άσκηση ομότιμων για την αυτο-κατηγοριοποίηση

Βήμα 1: Αυτοαξιολόγηση

Οι εκπαιδευτικοί θα παρέχουν στους μαθητές ένα ερωτηματολόγιο για να τους βοηθήσουν να προβληματιστούν σχετικά με τις συνήθειες αναβλητικότητας τους. Αυτή η αξιολόγηση θα πρέπει να περιλαμβάνει δηλώσεις όπως:

- "Συχνά καθυστερώ να ξεκινήσω σημαντικές εργασίες."
- "Αποφεύγω να ξεκινώ έργα επειδή ανησυχώ ότι δεν θα είναι τέλεια".
- "Έχω την τάση να περιμένω μέχρι την τελευταία στιγμή για να κάνω πράγματα".

Βάσει των απαντήσεών τους, οι μαθητές θα κατηγοριοποιηθούν σε έναν από τους πέντε τύπους αναβλητικότητας.

Βήμα 2: Ομαδική συζήτηση

Μόλις οι μαθητές προσδιορίσουν τον τύπο αναβλητικότητας που τους ταιριάζει, θα χωριστούν σε ομάδες ανάλογα με τις κατηγορίες τους. Σε αυτές τις ομάδες, οι μαθητές θα συζητήσουν:

- Γιατί καθυστερούν;
- Πώς επηρεάζει η αναβλητικότητα τις ακαδημαϊκές τους επιδόσεις και την καθημερινή τους ζωή;
- Ποιοι κοινωνικοοικονομικοί παράγοντες (π.χ. οικογενειακές υποχρεώσεις, έλλειψη πόρων) μπορεί να επηρεάζουν την αναβλητικότητά τους;

Οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να καθοδηγούν τη συζήτηση ώστε να διασφαλίζουν ότι παραμένει εποικοδομητική και ενθαρρύνει τον αυτοαναστοχασμό.

Συμβουλευτική από ομότιμους για στρατηγικές κατά της αναβλητικότητας

Βήμα 1: Ανάπτυξη στρατηγικής

Στις ομάδες τους, οι μαθητές θα συνεργαστούν για να αναπτύξουν στρατηγικές κατά της αναβλητικότητας με βάση τον τύπο που έχουν αναγνωρίσει. Οι στρατηγικές θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν:

- **Τεχνικές διαχείρισης χρόνου:** Όπως η δημιουργία ημερήσιων προγραμμάτων ή η χρήση προγραμματιστών για την ιεράρχηση των εργασιών.
- **Εταίροι λογοδοσίας:** Ενθάρρυνση των μαθητών να θέτουν στόχους και να επικοινωνούν τακτικά με έναν συμμαθητή τους.
- **Τμηματοποίηση εργασιών:** Σπάσιμο μεγαλύτερων εργασιών σε μικρότερα, πιο εύχρηστα βήματα για τη μείωση του αισθήματος της υπερφόρτωσης (Sirois & Pychyl, 2013).
- **Συστήματα ανταμοιβής:** Προσφορά μικρών ανταμοιβών για την έγκαιρη ολοκλήρωση των εργασιών για την ενίσχυση των κινήτρων.

Βήμα 2: Υποστήριξη από ομότιμους

Αφού αναπτύξουν τις στρατηγικές τους, οι μαθητές θα σχηματιστούν ζευγάρι με κάποιον από διαφορετικό τύπο αναβλητικότητας. Κάθε ζευγάρι θα:

- παρουσιάσει τη στρατηγική τους ο ένας στον άλλον.
- Παρέχει εποικοδομητική ανατροφοδότηση σχετικά με το κατά πόσον η στρατηγική είναι εφικτή.
- Προσφέρει προτάσεις για τη βελτίωση της στρατηγικής για καλύτερα αποτελέσματα.

Οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να ενεργούν ως συντονιστές, παρέχοντας ανατροφοδότηση και διασφαλίζοντας ότι κάθε ζεύγος παραμένει επικεντρωμένο στο στόχο της ανάπτυξης πρακτικών στρατηγικών.

Κλείσιμο και προβληματισμός

Στο τέλος της συνεδρίας, οι μαθητές θα αναλογιστούν ένα πράγμα που έμαθαν για τον εαυτό τους και μια συγκεκριμένη δράση που θα αναλάβουν για να βελτιώσουν τη διαχείριση του χρόνου τους. Οι εκπαιδευτικοί μπορούν να ελέγχουν τακτικά τους μαθητές για να παρακολουθούν την πρόοδο και να προσφέρουν υποστήριξη.

Αναφορές

- Ferrari, J. R., Johnson, J. L., & McCown, W. G. (1995). *Procrastination and Task Avoidance: Theory, Research, and Treatment*. Springer.
- Steel, P. (2007). The nature of procrastination: A meta-analytic and theoretical review of quintessential self-regulatory failure. *Psychological Bulletin*, 133(1), 65–94. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.133.1.65>

Sirois, F. M., & Pychyl, T. A. (2013). Procrastination and the priority of short-term mood regulation: Consequences for future self. *Social and Personality Psychology Compass*, 7(2), 115-127.

Ενότητα 2.2. [Ασύγχρονη] Κοινωνικές δεξιότητες των μαθητών Οικοδόμηση της αυτοεκτίμησης μέσω της αυτοαναγνώρισης

Μαθησιακός στόχος:

Στο τέλος αυτού του μαθήματος, οι συμμετέχοντες θα κατανοήσουν την έννοια της αυτοαναγνώρισης και πώς αυτή συμβάλλει στην οικοδόμηση της αυτοεκτίμησης. Θα μάθουν επίσης πρακτικές στρατηγικές για την προώθηση της αυτοεκτίμησης σε μαθητές, ιδιαίτερα σε εκείνους που προέρχονται από κοινωνικοοικονομικά μειονεκτούντα περιβάλλοντα, μέσω ασκήσεων προβληματισμού και αυτοκατευθυνόμενων δραστηριοτήτων.

Εισαγωγή: Η σημασία της αυτοεκτίμησης και της αυτοαναγνώρισης

Η αυτοεκτίμηση είναι το θεμέλιο της αυτοπεποίθησης, της ανθεκτικότητας και της ικανότητας του ατόμου να αντιμετωπίζει τις προκλήσεις της ζωής. Οι μαθητές με υψηλή αυτοεκτίμηση έχουν περισσότερες πιθανότητες να επιτύχουν ακαδημαϊκά και κοινωνικά. Για τους μαθητές που προέρχονται από κοινωνικοοικονομικά μειονεκτούντα περιβάλλοντα, η οικοδόμηση της αυτοεκτίμησης μπορεί να είναι ιδιαίτερα σημαντική, καθώς συχνά αντιμετωπίζουν εμπόδια που υπονομεύουν την αίσθηση της αυτοεκτίμησής τους. Σε αυτό το σημείο η **αυτοαναγνώριση** παίζει καθοριστικό ρόλο.

Η **αυτοαναγνώριση** αναφέρεται στην αναγνώριση της αξίας, των ικανοτήτων και των επιτευγμάτων του ατόμου. Περιλαμβάνει την αναγνώριση των προσωπικών δυνάμεων και τη διατήρηση μιας θετικής προοπτικής, ακόμη και μπροστά στις προκλήσεις. Διδάσκοντας στους μαθητές να εκτιμούν τον εαυτό τους, οι εκπαιδευτικοί μπορούν να καλλιεργήσουν ένα υποστηρικτικό περιβάλλον όπου η αυτοεκτίμηση μπορεί να αναπτυχθεί.

Ενότητα 1: Κατανόηση της αυτοαναγνώρισης

Η αυτοεκτίμηση έχει να κάνει με **την αναγνώριση της προσωπικής αξίας** στις καθημερινές ενέργειες και τα χαρακτηριστικά. Είναι μια εσωτερική διαδικασία όπου κάποιος αναγνωρίζει τα θετικά χαρακτηριστικά, τις δεξιότητες και τις προσπάθειες χωρίς να βασίζεται σε εξωτερική επικύρωση. Αυτό ενισχύει την ανθεκτικότητα, καθώς οι μαθητές που εκτιμούν τον εαυτό τους μπορούν να αναπτύξουν μια σταθερή αίσθηση αυτοεκτίμησης που δεν κλονίζεται εύκολα από αρνητικά σχόλια ή δύσκολες καταστάσεις.

Βασικά σημεία που πρέπει να λάβετε υπόψη:

- **Αυτοαναγνώριση έναντι αυτοεκτίμησης:** ενώ η αυτοεκτίμηση είναι η διαδικασία που καλλιεργεί και διατηρεί αυτή την εκτίμηση.
- **Θετική αυτο-ομιλία:** Οι μαθητές πρέπει να εσωτερικεύσουν τις θετικές επιβεβαιώσεις. Συχνά απορροφούν την κριτική ή την αρνητικότητα, ειδικά αν προέρχονται από κοινωνικοοικονομικά δύσκολα περιβάλλοντα. Η ενθάρρυνση της θετικής αυτο-ομιλίας, όπου αναγνωρίζουν τις επιτυχίες και τα καλά τους προσόντα, βοηθά στην αντιμετώπιση αυτού του φαινομένου.

- **Αναγνώριση εσωτερικής αξίας:** Σε αντίθεση με την αναζήτηση επικύρωσης από τους άλλους, η αυτοεκτίμηση ενθαρρύνει τους μαθητές να εκτιμούν τον εαυτό τους για όσα μπορούν να προσφέρουν στον κόσμο, τις δυνατότητές τους και την προσπάθεια που καταβάλλουν στα καθήκοντά τους.

Ενότητα 2: Εμπόδια στην αυτοαναγνώριση των κοινωνικοοικονομικά μειονεκτούντων μαθητών

Οι μαθητές από χαμηλότερα κοινωνικοοικονομικά στρώματα μπορεί να αντιμετωπίζουν διάφορες προκλήσεις, όπως οικονομικό άγχος, οικογενειακή πίεση και περιορισμένη πρόσβαση σε εκπαιδευτικούς πόρους, οι οποίες μπορεί να επηρεάσουν αρνητικά την αυτοεκτίμησή τους. Αυτές οι προκλήσεις μπορεί να δυσχεραίνουν τους μαθητές να δουν την αξία τους, οδηγώντας σε αρνητική αυτοαντίληψη και έλλειψη αυτοπεποίθησης.

Τα κοινά εμπόδια περιλαμβάνουν:

- **Συγκρίσεις με ομότιμους:** Οι μαθητές συχνά συγκρίνουν τα επιτεύγματα ή τα υπάρχοντά τους με εκείνα των συνομηλίκων τους, οδηγώντας σε αισθήματα ανεπάρκειας.
- **Αρνητικά στερεότυπα και ετικέτες:** Οι κοινωνικοοικονομικά μειονεκτούντες μαθητές μπορεί να εσωτερικεύουν κοινωνικά στερεότυπα που τους παρουσιάζουν ως λιγότερο ικανούς ή ανάξιους επιτυχίας.
- **Έλλειψη ενθάρρυνσης:** Αυτοί οι μαθητές μπορεί να μην λαμβάνουν το ίδιο επίπεδο ενθάρρυνσης στο σπίτι ή στην κοινότητά τους, γεγονός που υπονομεύει περαιτέρω την αίσθηση της αυτοεκτίμησής τους.

Με την ενεργή προώθηση της αυτοαναγνώρισης στην τάξη, οι εκπαιδευτικοί μπορούν να βοηθήσουν τους μαθητές να ξεπεράσουν αυτά τα εμπόδια και να αρχίσουν να χτίζουν μια ισχυρή, θετική εικόνα του εαυτού τους.

Ενότητα 3: Στρατηγικές για την ενθάρρυνση της αυτοαναγνώρισης

Ακολουθούν πρακτικές στρατηγικές που μπορούν να χρησιμοποιήσουν οι εκπαιδευτικοί για να βοηθήσουν τους μαθητές να αναπτύξουν την αυτοαναγνώριση:

1. **Καθημερινές επιβεβαιώσεις:**
Βάλτε τους μαθητές να γράψουν ένα πράγμα που εκτιμούν για τον εαυτό τους κάθε μέρα. Αυτές μπορεί να είναι μικρές νίκες, όπως η ολοκλήρωση μιας εργασίας στο σπίτι ή η βοήθεια σε έναν συμμαθητή τους. Με την πάροδο του χρόνου, οι μαθητές θα αρχίσουν να εστιάζουν στα δυνατά τους σημεία και όχι στις αδυναμίες τους.
2. **Ανάδειξη των δυνατών σημείων:**
Δημιουργήστε ευκαιρίες για τους μαθητές να επιδείξουν τα δυνατά τους σημεία στην τάξη. Αυτό θα μπορούσε να περιλαμβάνει την ανάθεση ηγετικών ρόλων στους μαθητές σε ομαδικές δραστηριότητες, να τους επιτρέψετε να αναδείξουν τα ταλέντα τους ή απλώς να αναγνωρίσετε τις προσπάθειές τους κατά τη διάρκεια των συζητήσεων στην τάξη.

3. Ημερολόγια ευχαριστιών:

Ενθαρρύνετε τους μαθητές να διατηρούν ένα ημερολόγιο ευγνωμοσύνης όπου σημειώνουν όχι μόνο αυτά για τα οποία είναι ευγνώμονες αλλά και τις θετικές ενέργειες που έκαναν κατά τη διάρκεια της ημέρας. Αυτό μετατοπίζει την εστίασή τους σε αυτά που συνεισφέρουν και επιτυγχάνουν και όχι σε αυτά που τους λείπουν.

4. Ασκήσεις αυτοαναστοχασμού:

Ζητήστε από τους μαθητές σε τακτά χρονικά διαστήματα να αναστοχαστούν σχετικά με την πρόοδό τους. Ερωτήσεις όπως "Τι έκανα καλά σήμερα;" ή "Τι με κάνει υπερήφανο για τον εαυτό μου;" ενθαρρύνουν τους μαθητές να εστιάσουν στις θετικές πτυχές της συμπεριφοράς και της προσπάθειάς τους.

5. Κύκλοι αναγνώρισης ομοτίμων:

Εμπλέκουν τους μαθητές σε δραστηριότητες όπου εκτιμούν ο ένας τον άλλον. Για παράδειγμα, κατά τη διάρκεια ενός "κύκλου αναγνώρισης", οι μαθητές μοιράζονται εναλλάξ κάτι θετικό για έναν συμμαθητή τους. Αυτό όχι μόνο προάγει την αυτοεκτίμηση μέσω της εξωτερικής επικύρωσης, αλλά τους βοηθά επίσης να εσωτερικεύσουν την εκτίμηση για τον εαυτό τους.

Δραστηριότητα: Άσκηση αυτοαναγνώρισης

Για αυτή την αυτοκατευθυνόμενη δραστηριότητα, θα συμπληρώσετε έναν σύντομο προβληματισμό σχετικά με το πώς μπορείτε να εφαρμόσετε τεχνικές αυτοεκτίμησης στη διδακτική σας πρακτική. Αυτή η άσκηση ενθαρρύνει τους συμμετέχοντες να σκεφτούν βαθιά για τη δική τους αυτοαναγνώριση και πώς μπορούν να προωθήσουν το ίδιο στους μαθητές τους.

- Βήμα 1:** Αναλογιστείτε τις δικές σας εμπειρίες ως εκπαιδευτικός. Πώς ασκείτε την αυτοαναγνώριση; Γράψτε τρία πράγματα που εκτιμάτε για το στυλ διδασκαλίας σας ή τη συμβολή σας στην τάξη.
- Βήμα 2:** Σκεφτείτε μια φορά που είδατε έναν μαθητή να παλεύει με την αυτοεκτίμηση. Πώς χειριστήκατε την κατάσταση; Τι θα μπορούσατε να είχατε κάνει για να βοηθήσετε τον μαθητή να εκτιμήσει περισσότερο τον εαυτό του;
- Βήμα 3:** Γράψτε δύο συγκεκριμένες στρατηγικές που θα εφαρμόσετε στην τάξη σας για να ενθαρρύνετε την αυτοαναγνώριση των μαθητών σας.

Συμπέρασμα: Τα μακροπρόθεσμα οφέλη της αυτοεκτίμησης

Η αυτοαναγνώριση είναι ένα ισχυρό εργαλείο για την οικοδόμηση μακροπρόθεσμης αυτοεκτίμησης. Διδάσκοντας στους μαθητές πώς να εκτιμούν τις δικές τους προσπάθειες και τις ιδιότητές τους, οι εκπαιδευτικοί τους εφοδιάζουν με τη συναισθηματική ανθεκτικότητα που είναι απαραίτητη για να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις, τόσο τις ακαδημαϊκές όσο και τις προσωπικές. Για τους κοινωνικοοικονομικά μειονεκτούντες μαθητές, οι οποίοι μπορεί να παλεύουν με αισθήματα ανεπάρκειας, αυτή η προσέγγιση μπορεί να είναι μεταμορφωτική, δίνοντάς τους την αυτοπεποίθηση και την αυτοπεποίθηση να ευδοκιμήσουν στο σχολείο και πέρα από αυτό.

Αναφορές:

- Baumeister, R. F., Campbell, J. D., Krueger, J. I., & Vohs, K. D. (2003). Does high self-esteem cause better performance, interpersonal success, happiness, or healthier lifestyles? *Psychological Science in the Public Interest*, 4(1), 1-44.
- Neff, K. D. (2011). Self-compassion, self-esteem, and well-being. *Social and Personality Psychology Compass*, 5(1), 1-12.
- Harter, S. (1999). *The construction of the self: A developmental perspective*. Guilford Press.

Ενότητα 2.2. [6 SD] Κοινωνικές δεξιότητες των μαθητών

Αυτή η ενότητα αποτελεί μέρος της αυτοκατευθυνόμενης μάθησης. Αναζητήστε το(α) αντίστοιχο(α) αρχείο(α) στην πλατφόρμα

Ενότητα 2.3. [f2f+2 Ασύγχρονη] Σχέσεις με μαθητές και οικογένειες

Η Ενότητα 3 επικεντρώνεται στον τρόπο με τον οποίο μπορούν να συμπεριληφθούν και να ενισχυθούν οι σχέσεις με τους γονείς, τους φροντιστές και τις οικογένειες στη μαθησιακή διαδικασία των παιδιών τους. Η Ενότητα αποτελείται από 2 ώρες ασύγχρονης μάθησης και 1 ώρα διά ζώσης μάθησης: 3 διαφορετικές συζητήσεις που προτείνονται για παιχνίδι ρόλων/προσομοίωση και 1 ώρα ασύγχρονης μάθησης: ανάγνωση για το Calling out/ In & εξοικείωση με το πρότυπο/ παράδειγμα του Χάρτη Ανάλυσης Αναγκών και δημιουργία ενός προσαρμοσμένου προτύπου χάρτη με σχετικά στοιχεία για τους μαθητές σας.

Ενότητα 2.3. [f2f] Σχέσεις με μαθητές και οικογένειες

Ενότητα 2.3. [2 Ασύγχρονη] Σχέσεις με μαθητές και οικογένειες

Δραστηριότητα/ Μάθημα: Συλλογή εργαλείων και πηγών (έρευνα, καλές πρακτικές, διαβουλεύσεις κ.λπ.) για τη συμμετοχή των οικογενειών στη μαθησιακή διαδικασία.

Οδηγίες:

Σε αυτή τη δραστηριότητα σας ζητείται **να συλλέξετε καλές πρακτικές και εργαλεία** που λειτούργησαν καλά στο σχολείο ή την κοινότητά σας σχετικά με τον τρόπο αποτελεσματικής συμμετοχής της οικογένειας του μαθητή για τη μείωση της εγκατάλειψης του σχολείου και για να αισθανθεί ο μαθητής ότι ακούγεται, ότι τον βλέπουν, ότι είναι ασφαλής και ότι τον καταλαβαίνουν. Όλα αυτά είναι απαραίτητα για την ακαδημαϊκή πρόοδο του μαθητή. Είστε ελεύθεροι να συλλέξετε πόρους σε οποιαδήποτε γλώσσα της προτίμησής σας.

Ως δεύτερο βήμα, καλείστε να **εργαστείτε για την ανάλυση των αναγκών των μαθητών σας**. Για την αποτελεσματικότερη υλοποίηση αυτής της δραστηριότητας, σας συνιστούμε να χρησιμοποιήσετε το *πρότυπο Χάρτη Ανάλυσης Αναγκών* που παρέχεται σε αυτή την ενότητα (ως ένα καλό εργαλείο).. Το πρότυπο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την ανάλυση των αναγκών των μειονεκτούντων μαθητών σας με τη συμμετοχή της οικογένειάς τους για καλύτερα αποτελέσματα και συμπερίληψη.

Να θυμάστε ότι όλες οι δραστηριότητες σχεδιάζονται για να μοιραστούν με την κοινότητα μάθησης του TUTOR, οπότε είναι σκόπιμο να έχετε τουλάχιστον κάποιους πόρους στη γλώσσα εργασίας του προγράμματος TUTOR, τα αγγλικά.

Μερικά από τα κριτήρια για τον προσδιορισμό μιας πρακτικής ή ενός εργαλείου ως βέλτιστης πρακτικής μπορεί να είναι:

- Η πρακτική/εργαλείο έχει μετρήσιμα αποτελέσματα. Π.χ. 30 από τους 40 μαθητές ολοκλήρωσαν το μάθημα/συνεδρίαση, τα ποσοστά εγκατάλειψης μειώθηκαν, τα κίνητρα των μαθητών είναι υψηλότερα.
- Η πρακτική/εργαλείο έχει θετικό αντίκτυπο στο μαθητή/μαθητές, στο σχολείο, στην κοινότητα. Π.χ. καθιερώνεται μια ετήσια φιλανθρωπική εκδήλωση με τη συνεργασία του σχολείου και τοπικών επιχειρήσεων ή ΜΚΟ.

- Η πρακτική/εργαλείο βοήθησε στη βελτίωση της κοινωνικής ή/και οικονομικής κατάστασης των μαθητών. Π.χ. μια πρωτοβουλία για την αναζήτηση εργασίας ή μια μεντορική σχέση μεταξύ φοιτητών και τοπικών οργανώσεων.

Πρότυπο χάρτη ανάλυσης αναγκών: Λυκείου Μαθητές που βρίσκονται σε κοινωνικά και οικονομικά μειονεκτική θέση

Αυτό το πρότυπο μπορεί να προσαρμοστεί με βάση τις ειδικές ανάγκες και τους πόρους του σχολείου ή της περιφέρειας/περιφέρειας σας. Βοηθά στον εντοπισμό των βασικών προκλήσεων, των διαθέσιμων πόρων, των ελλείψεων και ενός σαφούς σχεδίου δράσης για την αντιμετώπιση των αναγκών των κοινωνικά και οικονομικά μειονεκτούντων μαθητών. Αυτό το υπόδειγμα είναι ένα παράδειγμα- οι μαθητές σας μπορεί να έχουν μόνο μερικές από αυτές τις ανάγκες και το σχολείο σας μπορεί να διαθέτει μόνο μερικούς από τους πόρους που αναφέρονται. Αξίζει να σημειωθεί ότι ορισμένες από αυτές τις πληροφορίες μπορεί να υπάρχουν ήδη στο σχολείο/την περιφέρειά σας και μια διαβούλευση με τη διεύθυνση του σχολείου, τους τοπικούς φορείς εκπαίδευσης κ.λπ. μπορεί να είναι χρήσιμο να γίνει κατά την προετοιμασία αυτής της δραστηριότητας.

Το πρότυπο χωρίζεται σε 6 ενότητες, ως εξής:

1. Βασικές πληροφορίες

- a. Όνομα σχολείου:
- b. Ημερομηνία/ Περίοδος:
- c. Προετοιμάστηκε από:

2. Βασικοί τομείς αναγκών

Περιοχή ανάγκης	Περιγραφή	Δείκτες
Ακαδημαϊκή υποστήριξη	Ανάγκη για διδασκαλία, ακαδημαϊκή συμβουλευτική και πρόσθετους μαθησιακούς πόρους.	Χαμηλοί βαθμοί, υψηλά ποσοστά εγκατάλειψης, χαμηλές βαθμολογίες, χαμένα μαθήματα.
Συναισθηματική και ψυχική υγεία	Ανάγκη για συμβουλευτική ψυχικής υγείας, διαχείριση του άγχους και συναισθηματική υποστήριξη.	Προβλήματα συμπεριφοράς, απουσίες, σημάδια κατάθλιψης ή άγχους.
Διατροφική υποστήριξη	Πρόσβαση σε τακτικά και θρεπτικά γεύματα, ιδίως κατά τη διάρκεια του σχολικού ωραρίου.	Αναφορές πείνας, κόπωσης ή έλλειψης συγκέντρωσης.
Οικονομική στήριξη	Βοήθεια για τα δίδακτρα, τις στολές, τα βιβλία και άλλα εκπαιδευτικά υλικά.	Αδυναμία να αντέξουν οικονομικά το εκπαιδευτικό υλικό ή τα εξωσχολικά προγράμματα.
Καθοδήγηση σταδιοδρομίας	Ανάγκη για συμβουλευτική σταδιοδρομίας, προετοιμασία για το κολέγιο και επαγγελματική κατάρτιση.	Έλλειψη σχεδιασμού για μετά την αποφοίτηση, χαμηλά ποσοστά αιτήσεων για πανεπιστήμια.

Υποστήριξη γονέων/κηδεμόνων	Συμμετοχή των γονέων ή κηδεμόνων στην εκπαιδευτική διαδικασία.	Χαμηλή συμμετοχή των γονέων σε σχολικές δραστηριότητες ή συναντήσεις.
Μεταφορά	Πρόσβαση σε αξιόπιστη μεταφορά από και προς το σχολείο.	Μεγάλη αργοπορία, απουσίες ή μεγάλες μετακινήσεις.
Ασφάλεια και προστασία	Ανάγκη για ένα ασφαλές και υποστηρικτικό σχολικό περιβάλλον.	Περιστατικά εκφοβισμού, βίας ή μη ασφαλούς σχολικού περιβάλλοντος.

3. Απογραφή πόρων

Πόρος/Πρόγραμμα	Περιγραφή	Τρέχουσα διαθεσιμότητα	Αξιοποίηση	Κενά/Ανάγκες
Προγράμματα διδασκαλίας	Προγράμματα διδασκαλίας μετά το σχολείο ή προγράμματα διδασκαλίας από ομοτίμους.	Διαθέσιμο/Ανάπτ υξη	Υψηλή/Μέτρια/ Χαμηλή	Ανεπαρκής κάλυψη για όλους.
Συμβουλευτικές υπηρεσίες	Συμβουλευτική ψυχικής υγείας και συναισθηματική υποστήριξη.	Διαθέσιμο/Ανάπτ υξη	Υψηλή/Μέτρια/ Χαμηλή	Μεγάλοι χρόνοι αναμονής.
Προγράμματα σίτισης	Δωρεάν ή μειωμένης τιμής πρωινό και μεσημεριανό γεύμα.	Διαθέσιμο/Ανάπτ υξη	Υψηλή/Μέτρια/ Χαμηλή	Περιορισμένη διαθεσιμότητα.
Οικονομική βοήθεια	Υποτροφίες, επιχορηγήσεις και επιδοτήσεις.	Διαθέσιμο/Ανάπτ υξη	Υψηλή/Μέτρια/ Χαμηλή	Ανάγκη για πιο στοχευμένη βοήθεια.
Κέντρα καριέρας	Υπηρεσίες συμβουλευτικής σταδιοδρομίας και τοποθέτησης σε θέσεις εργασίας.	Διαθέσιμο/Ανάπτ υξη	Υψηλή/Μέτρια/ Χαμηλή	Υποαπασχόληση από τους μαθητές.
Εργαστήρια γονέων	Εργαστήρια για τη συμμετοχή των γονέων/κηδεμόνων.	Διαθέσιμο/Ανάπτ υξη	Υψηλή/Μέτρια/ Χαμηλή	Χαμηλά ποσοστά συμμετοχής.

Ενίσχυση μεταφορών	Κάρτες λεωφορείων, κοινά αυτοκίνητα ή άλλες επιλογές μεταφοράς.	Διαθέσιμο/Ανάπτυξη	Υψηλή/Μέτρια/Χαμηλή	Περιορισμένες διαδρομές/κάλυψη.
Προγράμματα ασφάλειας	Προγράμματα κατά του εκφοβισμού, μέτρα ασφαλείας.	Διαθέσιμο/Ανάπτυξη	Υψηλή/Μέτρια/Χαμηλή	Ανεπαρκής κάλυψη.

4. Ανάλυση κενών

Περιοχή	Τρέχουσα κατάσταση	Επιθυμητή κατάσταση	Περιγραφή του κενού
Ακαδημαϊκή επίδοση	Κάτω από το επίπεδο της τάξης.	Στο επίπεδο ή πάνω από το επίπεδο της τάξης.	Έλλειψη διδασκαλίας και πόρων μελέτης.
Υποστήριξη ψυχικής υγείας	Περιορισμένη διαθεσιμότητα.	Ολοκληρωμένη διαθεσιμότητα.	Μεγάλοι χρόνοι αναμονής για συμβουλευτική, ανάγκη για περισσότερους συμβούλους.
Διατροφική υποστήριξη	Ασυνεπής πρόσβαση.	Σταθερή καθημερινή πρόσβαση.	Έλλειψη χρηματοδότησης για προγράμματα πλήρους γεύματος.
Προετοιμασία καριέρας	Ελάχιστη εμπλοκή.	Υψηλή εμπλοκή και υποστήριξη.	Ανάγκη για περισσότερη επαγγελματική κατάρτιση και προετοιμασία για το κολέγιο.
Συμμετοχή των γονέων	Χαμηλή συμμετοχή.	Υψηλή συμμετοχή.	Εμπόδια στη συμμετοχή (π.χ. ωράρια εργασίας, γλώσσα).
Ασφάλεια και προστασία	Αναφορές περιστατικών.	Ασφαλές και προστατευμένο περιβάλλον.	Ανάγκη για καλύτερα μέτρα ασφαλείας και προγράμματα κατά του εκφοβισμού.

5. Σχέδιο δράσης

Περιοχή προτεραιότητας	Βήματα δράσης	Υπεύθυνα μέρη	Χρονοδιάγραμμα	Απαιτούμενοι πόροι	Αναμενόμενο αποτέλεσμα
Βελτίωση της ακαδημαϊκής υποστήριξης	Επέκταση των προγραμμάτων διδασκαλίας, πρόσληψη πρόσθετου προσωπικού.	Σχολική διοίκηση, Εκπαιδευτικοί	6 μήνες	Προϋπολογισμός για διδάσκοντες, κατάρτιση.	Βελτιωμένοι βαθμοί, βαθμολογίες εξετάσεων.
Ενίσχυση των υπηρεσιών ψυχικής υγείας	Αύξηση του αριθμού των συμβούλων, εφαρμογή προγραμμάτων υποστήριξης από ομοτίμους.	Τμήμα Συμβουλευτικής, Σχολική Επιτροπή	12 μήνες	Χρηματοδότηση για την κατάρτιση του προσωπικού.	Μειωμένα προβλήματα συμπεριφοράς.
Επέκταση των διατροφικών προγραμμάτων	Συνεργασία με τοπικές οργανώσεις για την υποστήριξη σε γεύματα.	Σχολική διοίκηση, Μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί	3 μήνες	Συμπράξεις, χρηματοδότηση.	Καλύτερη εστίαση/ενέργεια των μαθητών.
Αύξηση της επαγγελματικής ετοιμότητας	Ανάπτυξη συνεργασιών με τοπικές επιχειρήσεις για πρακτική άσκηση.	Κέντρο Σταδιοδρομίας, Τοπικοί εργοδότες	9 μήνες	Ευκαιρίες πρακτικής άσκησης.	Υψηλότερες τοποθετήσεις σε κολλέγια και θέσεις εργασίας.
Ενίσχυση της γονικής συμμετοχής	Προγραμματίστε ευέλικτες συναντήσεις γονέων, παρέχετε γλωσσική υποστήριξη.	Σχολική διοίκηση, κοινοτικές ομάδες	6 μήνες	Μεταφραστές, χώροι συνεδριάσεων.	Αυξημένη γονική εμπλοκή

6. Αξιολόγηση και ανατροφοδότηση

Μέτρο αξιολόγησης	Δεδομένα βάσης	Στόχος Στόχος	Τρέχουσα κατάσταση	Σημειώσεις
Μέσος όρος βαθμολογίας μαθητή	Μέσος όρος GPA 2,5	Αύξηση σε 3,0	Μέσος όρος GPA 2,6	Συνεχής παρακολούθηση της προόδου.
Περιστατικά ψυχικής υγείας	15 περιστατικά/μήνα	Μείωση κατά 50%	10 περιστατικά/μήνα	Εφαρμογή νέων προγραμμάτων.

Συμμετοχή στο πρόγραμμα γεύματος	60% συμμετοχή	90% συμμετοχή	70% συμμετοχή	Ανάγκη αύξησης της προσέγγισης.
Συμμετοχή στις συναντήσεις γονέων	25% παρουσία	50% συμμετοχή	30% παρουσία	Διερεύνηση πρόσθετων ωρών και μορφών συνεδριάσεων.

Ενότητα 2.3. [f2f] Σχέσεις με μαθητές και οικογένειες

Δραστηριότητα/μάθημα: Μαθητές-μαθητές & μαθητές-γονείς/φροντιστές από διαφορετικά κοινωνικά υπόβαθρα.

Σε αυτή τη δραστηριότητα διάρκειας 1 ώρας σας ενθαρρύνουμε να ανακαλέσετε όλες τις πληροφορίες και τις γνώσεις που αποκτήσατε στις προηγούμενες ενότητες αυτού του μαθήματος, να χρησιμοποιήσετε τις δικές σας εμπειρίες, τα μαθήματα που πήρατε ως εκπαιδευτικός, στη συνέχεια να διαβάσετε τις περιγραφές των 3 ασκήσεων ρόλων που προτείνονται παρακάτω, να διαλέξετε έναν ρόλο και να αφήσετε το "παιδί μέσα σας" να παίξει!

Ρόλος - Παιχνίδι 1 - "Calling in/ Calling out"

Παιχνίδι ρόλων "Calling in/ Calling out": Χρησιμοποιήστε αυτή τη στρατηγική για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων και την ειρηνική επικοινωνία. Θυμηθείτε τι διαβάσατε στην προηγούμενη ενότητα αυτής της ενότητας σχετικά με την έννοια της Κλήσης/Κατάθεσης, τις κινητήριες δυνάμεις και τις στρατηγικές της. Προσομοιώστε ένα Calling In/Out σε ζευγάρια ή ομάδες πρόσωπο με πρόσωπο. Εάν είναι δυνατόν, διασφαλίστε ότι όλοι οι συμμετέχοντες συμμετέχουν στη δραστηριότητα.

Ρόλος 1: ένα άτομο που καλεί/εκφωνεί,

Ρόλος 2: το πρόσωπο που καλείται/εξαλείφεται

Πιθανός ρόλος 3 (και πάνω): παρατηρητής, κοινό.

Μοιραστείτε τα σχόλιά σας σε ένα προσωπικό φύλλο ή σε μια συζήτηση σχετικά με τη δραστηριότητα.

Παιχνίδι ρόλων 2 - Οικονομικός αλφαριθμητισμός: Η πρώτη μου δουλειά

Παιχνίδι ρόλων για την εξάσκηση του οικονομικού αλφαριθμητισμού, όπου οι γονείς/ φροντιστές/ μέλη της οικογένειας μιλούν για την προηγούμενη εργασιακή τους εμπειρία για να βοηθήσουν τους μαθητές να κατανοήσουν τα κριτήρια μιας "καλής/κατάλληλης εργασίας", την αναζήτηση εργασίας, το κέρδος και το ξόδεμα χρημάτων, την υπευθυνότητα, τις πιθανές αποτυχίες και το να παραμείνουν ανθεκτικοί.

Ρόλος 1: ένα άτομο που υποδύεται τον γονέα/φροντιστή/άλλο μέλος της οικογένειας και μιλάει για την πρώτη του δουλειά.

Ρόλος 2: ένα άτομο που προσποιείται ότι είναι ο μαθητής και κάνει ερωτήσεις σχετικά με την πρώτη δουλειά του γονέα. Μπορούν επίσης να προχωρήσουν περισσότερο στη συζήτηση και να εκφράσουν ποια δουλειά θα μπορούσαν να κάνουν τώρα, ως φοιτητές.

Πιθανός ρόλος 3 (και πάνω): παρατηρητής, κοινό, άλλο αδελφάκι, με περισσότερες ερωτήσεις.

Κάποιες κατευθυντήριες ερωτήσεις μπορεί να είναι:

- Ποια ήταν η πρώτη σας δουλειά;
- Πόσα κερδίσατε;
- Πώς βρήκατε τη δουλειά;
- Πώς ξοδέψατε τα χρήματα που κερδίσατε;
- Σας άρεσε;
- Τι σας έκανε να το συμπαθήσετε ή να το αντιπαθήσετε;
-

Μοιραστείτε τα σχόλιά σας σε ένα προσωπικό φύλλο ή σε μια συζήτηση σχετικά με τη δραστηριότητα.

Παιχνίδι ρόλων 3 - Διερεύνηση των αναγκών των μαθητών

Παιχνίδι ρόλων κατά την προσομοίωση/υποκρισία γονέων, φροντιστών και μελών της οικογένειας (κατά προτίμηση με διαφορετικό οικονομικό υπόβαθρο), οι οποίοι συζητούν το σχεδιασμό και την εφαρμογή ενός εργαλείου "χάρτη ανάλυσης αναγκών" για τους μαθητές, με ιδιαίτερη έμφαση στους κοινωνικά και οικονομικά μειονεκτούντες μαθητές.

Με βάση το πρότυπο που παρέχεται παρακάτω - και την κατά προτίμηση περαιτέρω αναπτυγμένη εκδοχή του από εσάς και τους συναδέλφους σας - συζητήστε ποιες είναι οι πιο κρίσιμες πτυχές και στοιχεία ενός τέτοιου εργαλείου για την άρση των κοινωνικών και οικονομικών φραγμών στην τάξη. Τι θα μπορούσε να είναι δύσκολο για τους γονείς να συζητήσουν γύρω από τις ανάγκες των παιδιών τους; Τι θα μπορούσατε να κάνετε για να βελτιώσετε τη διαδικασία;

- Ρόλος 1: Μέλος της οικογένειας: γονέας/φροντιστής - παροχή πληροφοριών στο χάρτη ανάλυσης αναγκών του μαθητή.
- Ρόλος 2: Δάσκαλος - σύνταξη του χάρτη ανάλυσης αναγκών του μαθητή.

Μοιραστείτε τα σχόλιά σας σε ένα προσωπικό φύλλο ή σε μια συζήτηση σχετικά με τη δραστηριότητα. Εξετάστε το ενδεχόμενο να προσθέσετε μια δραστηριότητα παιχνιδιού ρόλων στην εργαλειοθήκη υποστήριξής σας.

Παίξτε το διαδραστικό παιχνίδι για να θυμηθείτε το βασικό σημείο του Module 3.**Κρυφοί κόσμοι:**

Οδηγίες:

Σε αυτό το παιχνίδι καλείστε να βρείτε 12 κρυμμένους κόσμους που σχετίζονται με το Course 3.

Λάβετε υπόψη ότι αυτό το παιχνίδι δεν μπορεί να παιχτεί με το ίδιο πρότυπο, όταν μεταφράζεται σε εθνικές γλώσσες, καθώς οι λέξεις θα δημιουργήσουν έναν νέο συνδυασμό γραμμάτων. Ως εκ τούτου, προτείνουμε να παίξετε το παιχνίδι στα αγγλικά για να προκαλέσετε τον εαυτό σας στα αγγλικά ή να το παίξετε με τους συμμαθητές σας σε ένα ad-hoc χειρόγραφο πρότυπο μεταφρασμένο.

Συνεδρία αναστοχασμού (M2)**Ερωτήσεις καθοδηγούμενου προβληματισμού:****Αυτοαναστοχασμός:**

- Σκεφτείτε την πιθανή βελτίωση των δικών σας προκαταλήψεων απέναντι σε άτομα με χαμηλότερο κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο σε αυτό το σημείο του μαθήματος.

Σχετικά με αυτή την ενότητα:

- Ποια είναι τα βασικά συμπεράσματα που θα αποκομίσω από αυτή την εκπαιδευτική ενότητα;
- Πώς θα ενσωματώσω αυτές τις στρατηγικές στην καθημερινή μου πρακτική/διδασκαλία;
- Ποιες προκλήσεις αναμένονται και πώς μπορώ να τις ξεπεράσω;

Δέσμευση εμπλοκής: Κάθε δάσκαλος γράφει μια δέσμευση με την οποία δεσμεύεται για μια συγκεκριμένη ενέργεια που θα κάνει για να υποστηρίξει τους μειονεκτούντες μαθητές.

Συνιστώμενη δράση: Υποβάλετε στην ομάδα μάθησης ή στο σχολείο σας ένα τελικό σχέδιο που προτείνει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για την αντιμετώπιση ενός συγκεκριμένου εμποδίου στην κοινότητά σας. *(Αυτό θα μπορούσε να είναι η έναρξη μιας διαδικασίας ανάλυσης αναγκών και ενός χάρτη που θα τεθεί σε εφαρμογή)*

Αναστοχαστική καταχώρηση στο ημερολόγιο: Ημερολόγιο σχετικά με τα θέματα αυτής της Ενότητας και τον αντίκτυπό της στην επαγγελματική σας ανάπτυξη.